

Kurz první pomoci při zařizování interiéru

Architekti **Luděk Jekl** a **Jan Opitz** se pustí do **lечения neduhů našeho bydlení**. Přednáška Jak na interiér začíná v sobotu úderem třetí hodiny

Východní Čechy - Rozhodnutí zařizovat nebo radikálně přestavět interiér vlastními silami, vyžaduje spolu s odvahou a odhodláním také nezbytnou znalost základních pravidel. S osobním pocitem vkusu zdaleka nevystačíme.

**Životní styl
očima odborníků**

Lehčí případy zvládneme sami?

Stejně tak jako v případě pokulhávajícího zdravotního stavu, hledáme pomoc u lékaře, ale můžeme se v „lehčích případech“ rozhodnout i pro vlastní léčbu, stojíme při zařizování vlastního bydlení před volbou, zda se obrátit na odborníka, nebo se do projektu pustit sami.

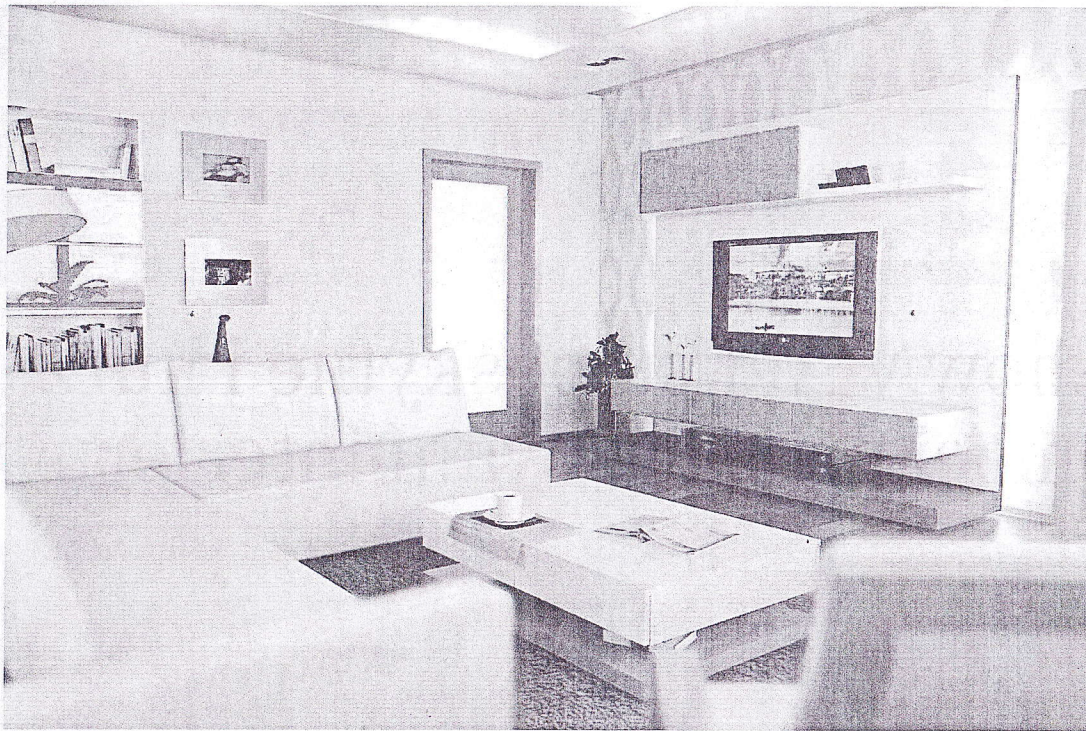
Příklad k lékařské pomoci není nijak vzdálen realitě. Porovnejme vliv duševního a fyzického zdraví v každodenním životě a nezbytnou pohodu zázemí vašeho domova pro regeneraci sil, kde váš psychický stav výrazně ovlivňuje jeho prostředí. Převážnou většinu času trávíme v interiéru pracovním nebo domácím.

Věnujeme však jeho vzhledu, respektive jeho psychologickému působení dostatečnou pozornost?

Ať už nás vede k samostatně řešenému projektu nebo úpravě stávajícího stavu finanční stránka nebo snaha po vlastní umělecko-řemeslné realizaci, měli bychom postupovat už při vlastních úvahách v jednotlivých fázích.

Zbytečné křížení prostorů

Na počátku nemusí být projektem nebo dispozičním řešením dáno užití některých místností, jako je např. možná záměna ložnice s dětskými pokoji. Začneme rozvahou, jak oddělit společné místnosti pro všechny členy domácnosti od

PEČLIVĚ ZVÁŽIT, PAK ROZHODOVAT. V praxi bývá častým problémem vysoká „míra nasycení prostorů“ nábytkem, dána především původně podhodnocenou kapacitou úložné zóny, která se na počátku zdála být přiměřená. Foto: archiv Ludka Jekla a Jana Opitze

privátních, jako jsou ložnice, WC, pracovny aj., aby nedocházelo ke zbytečnému křížení těchto prostorů.

Jakmile určíme toto rozdělení, je třeba celkový prostor i jednotlivé místnosti dále rozdělit na zóny. Těmi jsou: zóna vlastních činností v místnosti s dostatečným prostorem na příslušnou aktivitu (spánek, relaxace, vaření, prostor pro hygienu...); zóna úložná (oblečení, knihy, technické vybavení...) a komunikační zóna pro volný průchod, ale také výhled apod.

Zastoupení těchto tří zón v bytě je individuální pro každou rodinu. Poddimenzováním jakékoliv z nich se vystavujeme dlouhodobému riziku špatného užívání pro všechny

členy domácnosti, neboť jednotlivé zóny pak jedna druhou improvizovaně supluje.

V praxi bývá častým problémem vysoká „míra nasycení prostorů“ nábytkem, dána především původně podhodnocenou kapacitou úložné zóny, která se na počátku zdála být přiměřená. Obranou proti hromadění předmětů je zlaté pravidlo: „jedna nová věc domů, dvě staré ven“. To však vyžaduje změnu uvažování a životního stylu.

Vybavení těmito informacemi, jsme již téměř připraveni pořizovat interiérové vybavení, například nábytkové kusy příslušných rozměrů a možností.

Předcházet by tomu však měla fáze hledání vhodného

materiálového složení, často také související s barevnou „náladou“ interiéru celého bytu i jednotlivých místností. Pokud není barevná kompozice naší silnou stránkou, inspirovme se na hotových interiérech jinde.

V časopisech nebo na internetu bez ohledu na odlišné bytové zařazení si vytvoříme dobrou představu o tom, jak by na nás příslušná barevná kombinace působila.

Sdružte materiály do jednoho či dvou odstínů

Musíme však brát v úvahu faktor dlouhodobějšího psychologického vlivu zamýšle-

ných barev. Začneme velkými plochami, jako jsou podlahy a volné stěny, sdružíme stejné materiály do jednoho či dvou odstínů, ať náš byt nevypadá jako dřevěná vzorkovnice. Nebojme se pracovat s kontrastem.

Než začneme s nakupováním prvních zařizovacích předmětů, snažme se naplánovat základní dispoziční a barevný koncept celého prostoru, i když k realizaci ostatních místností dojde později. Bezmyšlenkovitě nakupování doplňků, světel či dekorací dokáže i původně dobře rozvržený prostor bytu s příjemnou atmosférou výmalby stěn značně devalvovat.

Nelze na tomto místě popsat podrobně všechny kroky vedoucí k úspěšnému zařazení bytu podle našich potřeb a představ. Vracíme se tak k úvodu tohoto článku a přirovnání k lékařské pomoci.

Důležité zásady, debatu nakonec uzavřou dotazy

Budete-li se do zařizování vlastního bydlení pouštět sami, přijmete pozvání do „kurzu první pomoci“ projektování interiéru na Bytové show 2011 v Aldisu v Hradci Králové, s názvem Jak na interiér.

Uskuteční se v sobotu 5. listopadu od 15 hodin a od bytových designérů Ludka Jekla a Jana Opitze se dozvíte další důležité zásady tvorby obytného prostoru, stejně tak jako jejich studenti oboru Interiérový design na Střední uměleckoprůmyslové škole hudebních nástrojů a nábytku v Hradci Králové. Přednášku budou doplňovat praktické ukázky a v závěrečné diskusi dostanete prostor pro váš konkrétní dotaz i vy.

Seznamte se s autory přednášky

- Ing. Luděk Jekl (foto vlevo),
- Ing. Jan Opitz (vpravo).

Dvojice bytových designérů připravila na sobotní odpoledne (5. listopadu) přednášku s tématem Jak na interiér.

Proberou veškeré záležitosti od prvních úvah až po realizaci vlastními silami.